From:	ehbarak <ehbarak1@gmail.com>
To:	moran sinay <sinay.moran@gmail.com>
CC:	
Date:	Sun, 11/15/2015 3:06:51 AM
Subject:	Re: ראיון לדרוקר - תמלול

מורן תודה.
נחכה לדבר הסופי. ואז נחליט.
אב

Sent from my iPhone

On 14 Nov 2015, at 22:28, moran sinay <sinay.moran@gmail.com> wrote:

אהוד,
מצ"ב תמלול הראיון הראשוני לדרוקר.
בכל מקום שציינתי "קפיצה" הכוונה לכך שנראה וברור מתוך הקפיצה בתמונה ובדברים שדבריך נקטעו, בכל מקום שציינתי "עצירה" יש ממש עצירה של מספר שניות (מסך שחור).
רביב השיב שיש עוד עבודה מרובה ושבמקום שאלות שלו ישודרו קטעים או טענות מתוך התכנית ששודרה ותגובות שלך על הנאמר. הראיון ישודר ביום ג'. מקווה שנקבל ממנו כבר מחר את הראיון הערוך באופן סופי.
מורן

אהוד ברק:
תראה אני פגשתי את ערפאת הרבה פעמים לפני, במשך השנה הזאת שהייתי ראש הממשלה כבר, לפחות 6 או 7 פעמים (קפיצה) הוא היה איש שלא היה פשוט לנהל איתו משא ומתן משום שהוא לא היה דן על פרטים, הוא היה כמו בזכרונות של קיסינג'ר על ___, הוא היה מספר סיפורים ואתה צריך ככה כל הזמן לגלגל בראש מה המשמעות, מה הנמשלים של הסיפורים שהוא היה מספר (קפיצה) והערכתי שזה פשוט לא יהיה פורה, זה יאיץ את הקדחת התבשיל (קפיצה) אבל האמת היא שכן נענתי לבקשה, יוסי גינוסר המנוח בעיקר הרבה לעסוק בזה יותר מכל האחרים והוא בסופו של דבר גרר אותי לזה, הלכתי לבקתה של ערפאת, ערפאת היה אז עם קלינטון, ביקשו לחכות קצת, התחלנו שיחה עם אבו מאזן, ישבנו אצלו במרפסת כדי שלא יאזינו אולי, למשך כמעט 3 שעות, ועם יוסי גינוסר, היתה שיחה נחמדה יחסית לנתונים וקטעי הומור וזכרונות וכן הלאה אבל היא לא היתה מסוגלת להביא, במובן הזה התאמתה הערכתי שלא ניתן בשיחה איתו להחליף את המשא ומתן (עצירה)
הרבה פעמים אתה שומע את הטענה של למה לא דנו בירושלים - אי אפשר היה לנהל דיון מוקדם על ירושלים בלי שהוא ידלוף כי זה דולף וזה מקעקע את היכולת לדון בזה. בסוף יש פה בעיות טקטיות של איך להגיע לדיון. כל הטענה שזה כאילו לא הוכן, אין לה אחיזה במציאות. אנחנו היינו שנה בשלטון, אני עברתי כבר איזה 20 שעות של שיחות ו-6/7 הזדמנויות שונות עם ערפאת עצמו, היו לנו מאות שעות של פגישות של הצוותים, אנחנו לא נחתנו מהירח, אנחנו בשנה השביעית של אוסלו, כמעט 3 שנים אחרי הזמן שבו היה צריך להתחיל לדון על פי ההסכמים החתומים בין 2 המדינות על הסדר קבע, ולכן לא היה שום דבר שהיה עוד ללמוד ומה שהדחייה הזאת האינסופית היתה מחמיצה את העובדה שיש קלינטון שהולך לסיים בעוד שנה וחצי, השקיע 6 שנים, בקיא בכל פרט (עצירה)
אבל היה ברור שאם אנחנו נסכים לשיטה של סדרת ועידות מה שיקרה בכל ועידה, אתה נותן לערפאת תמריץ לא לזוז מעמדתו, מתוך הנחה שבכל דבר כזה, ישראל שמעוניינת בהסדר, תציע עוד הצעות, אבל אין לו אף פעם תמריץ לסיים את זה. אני מזכיר לך שמה שקלינטון אמר

זה שהוא לא.. הוא הגיב רק על חלק מהדברים, הוא לא, בעצם הוא לא היה, עוד פעם, הוא לא דחה את זה בשלב הזה לגמרי, הוא לא אמר _____
הוא לקח חתיכות חתיכות ועל חלק מהדברים אמר זה המינימום שלנו פה, המינימום שלנו שם.
(עצירה)
קלינטון היה צריך לנסוע והוא יצר מצב קצת בעייתי. הוא סיכם את המצב עד כה כי הוא היה האחרון שעבר בין שנינו. קצת באיזה הבדלים קטנים אבל לא חסרי ערך, לי לערפאת ולאולברייט, באופן שאני חשבתי שאנחנו מחכים לו, ערפאת חשב שנמשך הדיון, ולאולברייט ניתן לה מנדט לנסות להביא אותנו איכשהו להמשך הדרך. אני ברגע שהבנתי את זה גם קצת התרגזתי כי זה היה מאוד לא אופייני. קלינטון בסך הכל היה סופר מדוייק, אמין ובלי סטייה של מילימטר מדברים שסוכמו. לא היה לי ספק שאולברייט, שאני מאד מכבד אותה, לא תוכל להזיז את ערפאת במקום שקלינטון לא הצליח להזיז אותו ולכן יש סיכוי שאנחנו נאיץ את הקדחת התבשיל וזה שם אותי במצב טקטי לא נוח, מצד אחד לא נעים לפגוע בה ומצד שני אני לא רוצה לקיים דיונים של ארבעה ימים איתה כי אנחנו נגיע למבוי סתום ועוד לא נדע אם היה אפשר או אי אפשר היה להציל את זה עם קלינטון
(עצירה)
לא רציתי, לא יכולתי להמשיך לא להתרוצץ ברחובות של קמפ דייויד, לבוא לכל האירועים, לשחק כדורסל, אני גם שחקן, אה.. למטה מבינוני, ולכן לא נותרה כמעט ברירה אלא לסגור את עצמי בחדר ולהודיע שברק עושה הערכת מצב. משם צמח סיפור הדכאון שהיה לברק או איזה משהו כזה זה דברי הבל, יש לי הרבה מגבלות אבל דווקא הם בכיוון ההפוך, זה לא דיכאוניות אלא איזה מידה הייתי אומר של אטימות לעלבונות ועצבנות, בלתי עליב ובלתי עציב. אבל לא היתה ברירה, כולל פעם שהייתי צריך להתחמק פיזית ממש מאולברייט..
(עצירה)
אני שוחחתי לעיתים די קרובות עם משה גאון פה, מפעם לפעם עם אלדד, הוא היה שם עם עוד מישהו עוד אחד מהחברים, מן מחנה בבסיס הגבעה של הקמפ דייויד. אבל התמונה שזה מצטייר אצל אלדד בראש היא מוגזמת מאד יחסית למציאות זה קצת מזכיר לי תמיד את האיש שגוזר את קטעי העיתונים לראש הממשלה תמיד חושב שהוא רואה, קודם הוא גוזר, אחר כך ראש הממשלה עושה דברים שרלוונטים למה שקרה, הוא בטוח שראש הממשלה מרוכז כל היום בקטעי עיתונים שלו והוא פועל על פיהם ובעצם הוא רואה קטע של התמונה. ככה זה עם הסקרים. הסקרים לא נראו לי אף פעם חשובים באמת. (קפיצה)
רביב: אבל אתה יודע, אתה עושה עשרות סקרים שם, זאת אומרת אתה לא מושפע מהם בכלל? אתה שואל שם שאלות, אני הרי ראיתי את הסקרים, שואל שם שאלות לפרטי פרטים על ריבונות בהר הבית ומה עם הפליטים..
אהוד:
אל תפגע אתה אבל אני בטוח, אני מקווה שגם אלדד או מושיק או כל מי שעסק בזה לא יפגע, אם אני אומר לך שאני לא חיברתי את השאלות האלה, לא קראתי אותם ואין לי זמן להתעסק בזה בתוך הועידה, צריך להבין שקורים שם עוד דברים. ולכן, אמרתי לאנשים, תשמעו, תעשו סקרים שיבדקו, מפעם לפעם היינו מעדכנים אותם בקווים כללים מה קורה, כדי שיהיה להם מושג מה לשאול, וזהו. זה לא, ההנהגה הלאומית לא מחכה במצבי.. זה לא נעים לשמוע אולי לעורכי הסקרים, אבל היא לא מחכה לשמוע מה קורה בסקרים..
(עצירה)
לנו היה חשוב שבהודעה יהיה ברור שבמפגש הזה שקרה פה, ישראל פעלה בונאפידה כדי למצוא את הדרך להגיע להסכם ושהאחריות לכישלון של הדבר הזה הוא על ערפאת. וקלינטון היות וזה נראה לו באמת מצב המציאות אז הוא נענה לזה, אין לנו שום אמצעי ללחוץ עליו, לכופף אותו במשהו, פשוט נראה תמונת המציאות שהתבהרה אגב לא בפגישה, התבהרה לאורך הדרך..
(עצירה)
אמרנו לו במפורש, אתה לא חייב להסכים לכל נקודה ואולי יש הסתייגות מכל אחת מהנקודות, אבל אנחנו רוצים שזה יהיה בסיס לדיון.
רביב: היום עם כל מה שאתה יודע על המנהיגות הפלסטינית, התחלף מנהיג פלסטיני, אתה יכול לראות מנהיג פלסטיני לגיטימי שאומר כן אפילו כבסיס לדיון להצעת אהוד ברק בקמפ

דייויד?
אהוד:
אני חושב שמנהיג פלסטיני יכול להגיד כן לפרמטרים של קלינטון, זה שינויים ממש..
רביב: לא לא לא, זה לא שינויים
אהוד ברק: זה שינויים מינוריים
רביב: זה לא שינויים מינוריים. זה שינויים משמעותיים מאוד מר ברק.
אהוד ברק: די מינורים (קפיצה)
רביב: זה פער בערך של שלושה ארבעה אחוזים שטח. בירושלים אתה אמרת שכונות פנימיות בריבונות ישראלית, הוא אומר כל מה שערבי של הערבים, כלומר, כל מזרח ירושלים שלהם.
אהוד: תן לי ל..
רביב: ואני יכול להמשיך. זה שינויים לא קטנים.
אהוד: אתה יכול להמשיך ואני אומר לך שאתה קורא לזה שינויים גדולים, אני אומר לך שצופינו, גם הישראלים וגם הפלסטינאים, לא מסוגלים לעקוב אפילו אחרי הדקויות האלה...
רביב: אתה אומר הוא היה יכול להגיד כן כבסיס לדיון והיינו עושים התאמות כי גם אנחנו אמרו כן כבסיס לדיון, אבל הפער היה כל כך מהותי באותה תקופה שהוא היה צריך להיות באמת.. הוא היה צריך על מזרח ירושלים הוא לא קיבל אותה כבירה הוא לא קיבל ריבונות בהר הבית
אהוד: לא..
רביב: הוא לא קיבל בפליטים כמעט דבר והוא לא ..
אהוד: רביב, אני חושב שאתה לא, אני חושב שאתה לא מבין את המילה, למה אנחנו מתכוונים מילה כבסיס לדיון..
רביב: אתה לא יכול להגיע 91, אני הסכמתי כבסיס לדיון ואז להכנס לדיון ולהגיד אני רוצה 98 כי יגידו לך אדוני אתה רמאי שקרן
אהוד: סליחה, אתה טועה. הוא כן יכול. כאשר מצב העניינים הוא שאני מדבר על 91 וקלינטון מציע איזה הצעה בסיס לדיון בוא נתחיל 94 והוא חושב ש 96....
(עצירה)
רביב: למה חשוב לך להטיל את האחריות עליו? ואני אגיד לך למה אני שואל את זה, כי תדמיין לעצמך תסריט שאתם יוצאים מקמפ דייויד ואתם אומרים תשמעו לא הצלחנו למרבה הצער אבל התקדמנו הכי הרבה אי פעם ואנחנו נשוב ונפגש או נשלח שליח או קלינטון יגיע או איזשהו אקט נוסף בתהליך השלום ולא גורמים לשבירת הציפיות הדרמטית הזאת..
(עצירה)
אהוד: רביב קודם כל כי זה אמת. ו.. (קפיצה)
רביב: היו עוד אמיתות בקריירה הארוכה שלך שלא אמרת לציבור או אמרת..
אהוד: לא אמרתי שזה תנאי מספיק כדי שזה יכריח אותי לפעול. לי היתה עמדה ועניין לחדד את זה ולהבין את זה..
(עצירה)
פעם דימיתי את המצב להליכה, לניסיון להציל, או לכבות דליקה בבית משותף, אני בא מצד אחד, ערפאת בא מצד שני, הוא כבר עם אותות הכבוד של ___ (תלמיד?) מצטיין ואתה לא יודע אם הוא הפירומן שמחזיר את הדלק והגפרור בכיס..
(עצירה)
לא יהיה נכון מבחינת ישראל מבחינת כל העתיד של הדברים להסתיר את הדבר הזה ולהעלים אותו.
(עצירה)
רביב: אתה מכניס אותו לפינה מסויימת שהוא חייב להתפרע, כי האמריקנים והישראלים מטילים עליו אחריות
אהוד: אנחנו בנתיים..
רביב: אתה אשם בניגוד להבטחה המוקדמת שלהם, כעסת אולי על ערפאת, התאכזבת
אהוד: לא..
רביב: התאכזבת מההחמצה אז אמרת אני רוצה להחזיר לו.
אהוד: תראה, לטוב או לרע, אני בלתי אמוציונאלי בעליל..
רביב: אתה בטוח בזה?

אהוד: כן. יש בזה לא מעט מגבלות בפוליטיקה, יש בזה יתרונות מסויימים בטיפול במדינאות ובבעיות של בטחון לאומי. איזה ריחוק פנימי שהוא לא אמוציונאלי. כל הזמן לוקח את הדברים, מנסה לקחת אותם בצורה הכי קרה כמה שזה ביטוי, מילה לא נעימה, שאפשר..
(עצירה)
תראה היה שלב שקלינטון התרגז הכי שהוא יכול להתרגז שזה, כן זה נראה מאד התרגזות, אני לא בטוח שערפאת עם צבא הניסיון והחיכוכים, חש שאמריקה תהלום בו בכל כוחה אם הוא לא יקבל את זה אבל אין ספק ש..
רביב: אתה היית שם כשהוא התרגז?
אהוד: כן כן אנחנו ישבנו איתו, אה, בשלב מסויים ישבנו שלושתנו כשהוא התרגז מאוד. והוא גם אחר כך ראה לנכון קצת להתרגז עליי כי אחרת זה נראה מוטה..
(עצירה)
לא. לא אמרתי לו רק תביא הסכם. אני מכיר, שלמה הוא איש גם יצירתי, הוא היסטוריון, הוא בן אדם עם משקל, עם יכולות עצומות. ולכן, לא נכון, אחד כזה, אתה יכול לשלוח פקיד או רובוט אם אתה לא נותן לו שום מרחב. ואז אמרתי לו תראה, אתה תפעיל שיקול דעת, אתה מכיר את הקווים האדומים שלי, אתה מבין את התמונה...
(עצירה)
רביב: קלינטון מציג את הפרמטרים שלו, שהם הולכים בעיני רחוק יותר מקמפ דייויד ולא ברמה מינורית, ואתה אומר להם כן, האם בכך אתה לא מעביר מסר מאוד חד לערפאת שהאלימות השתלמה?
אהוד: אנחנו מוכנים לקבל את זה כבסיס לדיון אבל כדי שזה לא יראה כבסיס לדיון שאין לנו שאנחנו את הסתגויותינו נגבש בהמשך אז אנחנו מעבירים לו כמה עמודים, ערפאת לא מקבל מזה שום דבר..
(עצירה)
אני לפני, לפני שאישרתי את טאבה, דיברתי בעל פה והעברתי בכתב הן לערפאת והן לקלינטון, כל אחד משניהם לחוד, נייר שמבהיר באופן ברור שאני מתנגד ולא מוכן להסמיך שום משלחת לשום סוג של משא ומתן. יש אצלנו במחנה שלי, יש אנשים לא.. אנשים בעלי ערך. קח את יוסי ביילין ויוסי שריד כמשל, הם לא היחידים, שהקדישו את חייהם הפוליטים, הרבה שנים הרבה אנרגיות ושילמו מחירים לא פשוטים ציבוריים כדי לקדם את הדבר הזה. הם לא היו בקמפ דייויד, והם חשים כל הזמן שהם לא מיצו את ההבנה, זה אנושי, טבעי חוזר על עצמו בהרבה מצבים דומים (קפיצה) וזה הזדמנות לישראלים שלא היו בקמפ דייויד להפגש עם פלסטינים שלא היו ובלי שזה יקרא משא ומתן, בלי שזה יהיה במהות משא ומתן (קפיצה) יש מימד של הוגנות ושל אמת בפוליטיקה. איש כמו יוסי ביילין שאני מכיר אותו עוד מזמן שהייתי במדים, הוא עשה דרך כזאת ארוכה, אפילו איש כמו יוסי שריד שהייתי חלוק עליו בהרבה דברים אבל אי אפשר לקחת ממנו לא את המחויבות לנושא של השלום, לא את העומק חשיבה ואת המשקל שלו בכל זאת בתוך המחנה הזה, ואי אפשר לקחת את האנשים האלה ולהגיד להם אנחנו מונעים מכם כאשר יש הצעה.. אפילו אם ההצעה בושלה באיזה צורה עם הפלסטינים. אני אומר לך יותר מזה, מתוך הכרותי עם יוסי ביילין, אי אפשר לשלוח את יוסי ביילין למקום ולצפות שהוא לא ישרטט בכתב ידו הקטן איזה הצעות מעשיות וינסה להעלות אותן (קפיצה) אבל בסופו של דבר, כל זה הוא חלק מהוגנות כלפי חלק מהאנשים שהלכו איתי את הדרך הזאת ובמימד האחר מחשבה מפוקחת שקולה על איך מנהלים ביום שאחרי קמפ דיויד בתוך אינתיפאדה את שמירה ה- Moral high ground בצד של ישראל.